

ГЛАВА ДЕСЯТА.

За прилагателны-ты имена.

74. — Прилагателны-ты имена ся съглашявать съ сѣществителны-ты по родъ, число и падежь, Когато прилагателно-то ся относи на двѣ или повече сѣществителны, тогава ся съглашява съ мъжескый родъ, на пр. *tuo fratello e mia sorela sono andati a teatro* твой-тъ братъ и моя-та сестра сѣ отишли въ театро.

75. — Въ Италианскый языкъ прилагателны-ты имена могъть и прѣди и послѣ сѣществително-то да ся употрѣблявать; това зависи отъ волю-тъ на человека. Нѣ има случай, въ кой-то прилагателны-ты трѣбва да ся полагать всякога слѣдъ сѣществително-то, както напр. кога-то ся говори *за народъ* и *за шярове*, като: *la lingua italiana* Италианскый языкъ, *un medico bulgaro* единъ българскый лѣкаръ, *il vestito bianco* бѣла дрѣха; *un tapetto verde* зеленъ кылимъ.

Слѣдъ сѣществително стоять още и оныя прилагателны, кои-то показвать естественно свойство или тѣлесенъ недостаткъ; на пр. *una vecchia cieca* една слѣпа баба; *legno secco* сухо дръво.

76. — Образование на женскый родъ и на множест. число става по горѣказны-ты правила при сѣществителны-ты.

З а б ѣ л ѣ ж в. Прилагателны съ окончаніе *e* остоятъ не-промѣняемы и въ два-та рода, като: *una donna amabile* една мила жена, *un uomo amabile* единъ милъ человекъ.